Hoofdstuk 6: Sporen

Vrijdagochtend. 08:15.

Het briefje lag nog op Cas' bureau. Hij had het de avond ervoor meegenomen — niet omdat hij het wilde bewaren, maar omdat hij het niet in kluisje 0 wilde laten liggen voor wie het daar ook had neergelegd.

Ze heeft het niet gedaan.
Maar dat moet jij uitzoeken.

Hij las het voor de vierde keer. Vijfde. Het handschrift was klein en netjes, licht vooroverleunend. Niet het handschrift van iemand die haastig schrijft. Iemand die de tijd had genomen.

Hij stopte het in zijn agenda, tussen twee pagina's die hij toch nooit gebruikte.

* * *

In "Waarom App Je?" had Ways die ochtend vroeg al iets gestuurd.

Ways: hebben jullie het al gezien
Ways: nieuwe aflevering van repelsteeltje
Ways: maar dit keer over roosters

Cas klikte door naar de screenshot die Ways had meegestuurd. Een bericht in de app van 3A, gepost om 06:43.

Niemand weet, niemand weet…
Wie vrijdag aan het rooster vreet.
Drie lessen minder, dat is fijn —
maar vraag je af hoe dat zo kan zijn.
-<3

Cas las het twee keer.

Zijn linkerooglid trilde.

Cas: Is het rooster veranderd?
Izza: checkt
Izza: NEE
Izza: wacht
Izza: JA
Izza: vrijdag zijn drie lessen vervallen. staat al in Zerkalo.
Ways: hij zit dus ook in Zerkalo

Cas legde zijn telefoon neer. Zerkalo. Het systeem waar alle cijfers, roosters en absentie in stonden. Waar leraren hun administratie deden. Waar ouders konden inloggen om te zien hoe het met hun kind ging.

Als Repelsteeltje daar in zat, kon hij niet alleen meelezen. Hij kon ook dingen veranderen.

* * *

Ze kwamen bij elkaar in het lege lokaal. Geen telefoons op tafel, zoals altijd.

"We moeten weten wie dit is," zei Cas. "Niet omdat het leuk is. Maar omdat hij nu in Zerkalo zit."

"Misschien zit hij er al langer in," zei Gabi.

"Hoe lang?"

Gabi haalde zijn schouders op. "Ik kan het proberen na te gaan. Maar dat kost tijd."

"Hoeveel tijd?"

"Weet ik niet. Een paar dagen."

Cas knikte. "Doe het."

Izza had haar armen over elkaar. "En ondertussen?"

"Ondertussen zoeken we op een andere manier." Cas keek de kring rond. "Repelsteeltje weet van alles over mensen op school. Dingen die je alleen weet als je ze persoonlijk kent, of als je hun berichten leest. Gabi, kun jij achterhalen waar de berichten vandaan komen? Niet wat erin staat — maar van welk apparaat ze worden verstuurd?"

Gabi dacht na. "Misschien. Als hij steeds hetzelfde apparaat gebruikt."

"Probeer het."

Ways at een chip. "En Bayani?"

Het was even stil.

"Wat is er met Bayani?" zei Tracey.

"Hij heeft het netwerk geconfigureerd. Hij weet hoe het werkt. Hij is drie maanden geleden begonnen — precies toen de eerste berichten verschenen." Ways keek naar Cas. "Dat is geen toeval."

"We weten niet of het toeval is," zei Cas.

"Nee," zei Ways. "Maar we weten ook niet of het dat niet is."

Cas liep die middag twee keer langs het kamertje van Bayani. De eerste keer stond de deur open en zat Bayani achter zijn scherm met een koptelefoon op. De tweede keer was de deur dicht.

Hij bleef er even voor staan.

Bayani had gezegd: *zo in*. Alsof het niets was. Maar had hij het ook zelf gedaan? Had hij een systeem gebouwd dat hij daarna had losgelaten — of had hij het nooit losgelaten?

Cas liep door.

* * *

Izza had nieuws. Ze stuurde het via een briefje in kluisje 0, zoals afgesproken, maar ze had er ook een smiley op getekend wat betekende dat het goed nieuws was — of in elk geval interessant.

Salma kent iemand die Kevin Kent. Kevin uit 4B. Hij heeft een maand geleden ineens een nieuwe laptop gekocht. Duur. Hij werkt soms tot laat in de mediatheek. Altijd alleen.

Cas las het en vouwde het op.

Kevin uit 4B. Een dure nieuwe laptop. Altijd alleen in de mediatheek.

Het was weinig. Maar het was iets.

* * *

Die avond schreef Cas een briefje. Geen appje, geen bericht — een briefje, met pen, op een velletje papier dat hij had gescheurd uit zijn agenda.

Izza — check Kevin uit 4B. Alles wat je kunt vinden. Stil.

Hij vouwde het op en stopte het in zijn zak. Morgen, kluisje 0.

Hij pakte zijn telefoon om het licht uit te doen.

Er was een nieuw bericht in "Waarom App Je?". Van Gabi. Geen tekst, alleen een screenshot van Zerkalo.

Een cijferlijst van 3A. Alle cijfers van het laatste proefwerk — netjes ingevuld, keurig per leerling. Maar onderaan stond één regel die er niet hoorde. Geen naam, geen cijfer. Alleen:

Ik was hier.

Cas staarde naar het scherm.

Repelsteeltje zat niet alleen in Zerkalo. Hij had er iets in geschreven.

En hij wilde dat ze het wisten.